

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๕๒/๒๕๖๒

วันที่ ๒๖ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง {
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอสซีที มีทรัพย์ โดยนายอรรถพร คงเทศ ผู้รับมอบอำนาจ ผู้อุทธรณ์
 นายกเทศมนตรีเมืองสีคิ้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ประเภทการต่อประกอบรถยนต์ สถานประกอบการตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๔๔๔/๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลมิตรภาพ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีเมืองสีคิ้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ออกคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย จึงขออุทธรณ์คำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งสิทธิการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ซึ่งครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลเอกสารหลักฐาน ๒. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีออกคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ นม ๕๒๓๐๖/๖๓๘ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง คำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๙ นครราชสีมา กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีออกคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๙ นครราชสีมา กรมอนามัย มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการ ...

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการประกอบกิจการต่อประกอบรถยนต์ของผู้อุทธรณ์ อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ หรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า จากรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๙ นครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ พบว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอสซีที มีทรัพย์ ผู้อุทธรณ์มีการเช่าอาคารเพื่อประกอบกิจการ โดยผู้ประกอบการมีการต่อประกอบกระเบรณพวง เมื่อมีผู้ว่าจ้างว่าจ้างให้ต่อประกอบกระเบรณพวง ผู้อุทธรณ์จะสั่งซื้อวัสดุมาตัด ดัด เชื่อม ประกอบเป็นกระเบรณพวง แล้วพ่นสีตามที่ลูกค้าต้องการ การดำเนินการดังกล่าวจะมีช่างจากนอกสถานที่มารับเหมาดำเนินการเป็นรอบ เช่น ช่างตัด ดัด เชื่อม ช่างพ่นสี ช่างจะมีเครื่องมือของตนเองมาทำงานจนแล้วเสร็จ การดำเนินการดังกล่าวไม่มีการป้องกันมลพิษที่ดี เช่น การตัด ดัด เชื่อมเหล็ก การพ่นสีตัวถังกระเบรณพวง ทำในอาคารเปิดโล่ง ซึ่งก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องกลิ่นเหม็น และเสียงดังรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยโดยรอบ ประกอบกับการสอบถามผู้ร้องเรียน ให้การว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีการต่อประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนในเรื่องเสียงดังจากการตัด ม้วน เคาะ ตอกเหล็ก และกลิ่นเหม็นจากการเชื่อมโลหะ การพ่นสีตัวถังรถพวง จนทนไม่ไหว โดยเฉพาะบ้านที่ติดกับโรงงานซึ่งมีผู้ป่วยติดเตียงได้ย้ายออกนอกพื้นที่ดังกล่าวแล้ว อีกทั้งการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เป็นกิจการที่ต้องควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีคิ้ว เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๕ กำหนดว่า “ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตเทศบาลตำบลสีคิ้ว (ข้อ ๕.๗) “กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๕.๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นกันสนิมยานยนต์ และข้อ ๖ กำหนดว่า “เมื่อพ่นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัติเทศบาลสีคิ้วนี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ในเขตเทศบาลตำบลสีคิ้ว ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” และไม่มีระบบควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ตามกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๒ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของเสียงอันตรายหรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุ...” สอดคล้องกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเทศบาลเมืองสีคิ้ว ซึ่งได้ตรวจสอบสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เนื่องจากมีการร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พบว่า ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องเสียงและกลิ่นจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การต่อ การประกอบรถยนต์ โดยไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ โดยให้หยุดประกอบกิจการที่ไม่มีใบอนุญาต ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง และเป็นการประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีคิ้ว เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๖ และกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๘๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการที่ไม่มีใบอนุญาตและก่อให้เกิดเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิด เหตุเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง และเป็นการประกอบกิจการโดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตและก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ซึ่งเป็นการปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้หยุดประกอบกิจการที่ไม่มีใบอนุญาตและก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๘๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๓๕๔ ที่ ๕๑

(นายदनัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายบุญญกฤษ ปิ่นประสงค์)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นางอัมไพวรรณ ใจรังษี)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายเทพสิทธิ์ รักไตรรงค์)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายศุมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายदनัย อีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ